

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

Syftet med avtalet är att ålägga medlemsstaterna att följa rådets säkerhetsbestämmelser och att skapa enhetliga och heltäckande ramar för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i EU. Enligt avtalet ska ing-

enting i det påverka parternas nationella lagar och andra författningar när det gäller allmänhetens tillgång till handlingar, skyddet för personuppgifter eller skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på anmälan till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om att den sista parten slutfört de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdande.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGET	3
2.1 Lag om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet	3
2.2 Rådets nya säkerhetsbestämmelser	4
3 MÅLSÄTTNING	5
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4.1 Ekonomiska konsekvenser	6
4.2 Konsekvenser för förvaltningen	6
5 ÄRENDETS BEREDNING	6
DETALJMOTIVERING	8
1 AVTALETS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	8
2 LAGFÖRSLAG	11
3 IKRAFTTRÄDANDE	11
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	11
LAGFÖRSLAG	14
FÖRDRAGSTEXT	15
BILAGA	19

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Det har bland EU:s medlemsstater förekommit olika tolkningar av hur rådets beslut av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser (2001/264/EG), nedan kallade rådets säkerhetsbestämmelser, och kommissionens beslut av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (2001/844/EG), nedan kallade kommissionens säkerhetsbestämmelser, förpliktar medlemsstaterna. Problemet ligger i författningarnas rättsgrund. Rådets säkerhetsbestämmelser antogs med stöd av artikel 207.3 i fördraget om upprättandet av europeiska gemenskapen (FEG), enligt vilken rådet i sin arbetsordning ska utarbeta villkoren för allmänhetens tillgång till rådets handlingar. I rådets säkerhetsbestämmelser ingick det emellertid också bestämmelser som var bindande för medlemsstaterna. Vidare diskuterades det hur säkerhetsbestämmelserna skulle fås att omfatta alla EU-byråer och organ. Rådets säkerhetsbestämmelser gällde enligt artikel 2.1 rådet och de decentraliserade EU-myndigheterna.

En del medlemsstater, däribland Finland, har satt förpliktelserna i bestämmelserna i kraft som nationell lagstiftning, medan andra medlemsstater anser att de bestämmelser som rör medlemsstaterna snarast är vägledande.

För att finna en lösning på problemet godkände Coreper den 5 december 2007 ett mandat (dok. 14762/07) enligt vilket unionen bör bereda en enhetlig och heltäckande allmän ram för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inom EU. Strävan var att förenkla och uppdatera bestämmelserna om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter mot bakgrund av god internationell praxis.

Utiifrån mandatet började rådets säkerhetskommitté (CSC) se över säkerhetsbestämmelserna och kunde då fastställa att det därutöver blir nödvändigt med andra åtgärder för att skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska vara heltäckande. Detta i all synnerhet för att rådets säkerhetsbestämmelser ålägger rådets institutioner, men inte

medlemsstaterna, att skydda säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Eftersom rådets säkerhetsbestämmelser inte har varit förpliktande för medlemsstaterna, ansågs det att de inte fungerar som en tillräcklig grund för skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i medlemsstaterna. Vidare fanns det en vilja att förbättra skyddet i medlemsstaterna av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som EU erhållit från internationella organisationer och tredjeländer.

Som ett nytt element ville man upprätta ett system för att skydda nationella säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts medlemsstater emellan i Europeiska unionens intresse. Ett sådant system behövs när det inte finns någon bilateral informationssäkerhetsöverenskommelse mellan medlemsstaterna, men nog ett behov av att utbyta säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Begreppet EU:s intresse definieras inte. I praktiken får medlemsstaterna själva avgöra det när de utbyter nationellt säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inom ramen för avtalet.

För att uppfylla dessa målsättningar föreslog Frankrike att ett avtal ingås mellan EU:s medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse.

Det övergripande systemet för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter består alltså enligt förslaget av rådets uppdaterade säkerhetsbestämmelser, det mellanstatliga avtalet samt unionsinstitutionernas fem uttalanden i samband med antagandet av rådets säkerhetsbestämmelser.

2 Nuläget

2.1 Lag om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) stiftades som ett element i ikraftsättandet av överenskommelsen om informationssäkerhet

mellan Finland och Tyskland (FördrS 96 och 97/2004) och Europeiska rymdorganets (ESA) informationssäkerhetsöverenskommelse (FördrS 94 och 95/2004). Lagen ansågs nödvändig bland annat för att verkställandet av internationella fördrag tvingar till avvikelser från våra nationella regleringar som utgår från handlingars offentlighet och säkerhet, med huvudsaklig grund i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan offentlighetslagen.

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet tillämpas på särskilt känsligt informationsmaterial. Med det avses sekretessbelagda handlingar och sekretessbelagt material samt i dem ingående information som har säkerhetsklassificerats i enlighet med en internationell säkerhetsförpliktelse. Särskilt känsligt informationsmaterial är således till en finländsk myndighet lämnade handlingar och uppgifterna i dem, vilka avsändaren har försett med en anteckning om säkerhetsklassificering i enlighet med en internationell överenskommelse som är bindande för Finland eller någon annan internationell förpliktelse. Lagen kan tillämpas endast om den internationella överenskommelsen har satts i kraft i Finland på det sätt som förutsatts i grundlagen eller om det är fråga om en internationell förpliktelse som annars är bindande för Finland.

Enligt motiven till 2 § i lagen avses med andra för Finland bindande förpliktelser sådana internationella förpliktelser som är bindande för Finland utan särskild ikraftträdandelagstiftning. En sådan är enligt motiven rådets beslut om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser (2001/264/EG).

Tidigare utgick lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet från att särskilt känsligt informationsmaterial ska sekretessbeläggas (6 § 1 mom.). Med en lag som trädde i kraft i november 2010 (855/2010) ändrades emellertid 6 § 1 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet så att informationssekretessen är avhängig av innehållet i respektive överenskommelse eller internationella förpliktelse (RP 53/2010 rd – Rsv 135/2010 rd). Enligt motiveringarna till lagförslaget är det inte ändamålsenligt att Finland iakttar en mera omfattande sekretess än

de andra avtalsparterna. Ändringen syftade till beredskap inför behandlingen av internationella avtal längre fram och som exempel nämndes det föreliggande avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Säkerhetsavtal mellan medlemsstaterna kräver inte absolut sekretess, och absolut sekretess ingår inte heller i rådets säkerhetsbestämmelser.

2.2 Rådets nya säkerhetsbestämmelser

Med rådets beslut om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ((2011/292/EU), rådets nya säkerhetsbestämmelser eller säkerhetsbestämmelserna) fastställs grundläggande principer och miniminormer för säkerhet för att skydda säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter. Dessa grundläggande principer och miniminormer ska gälla för rådet och rådets generalsekretariat och iakttas av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella lagar och andra författningar. I praktiken möjliggör detta att nationell lagstiftning tillämpas, förutsatt att miniminormerna för rådets säkerhetsbestämmelser iakttas. Rådets nya säkerhetsbestämmelser syftar till att göra bestämmelserna enklare och användarvänligare samt till att eliminera inexaktheter i de gamla bestämmelserna. Avsikten är att hanteringen av säkerhetsrisker samtidigt ska bli bättre.

På säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter tillämpas i Finland lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Andra tillämpliga författningar är bland andra lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) och statsrådets förordning om informationssäkerheten inom statsförvaltningen (681/2010).

Beslutet om rådets nya säkerhetsbestämmelser omfattar 18 artiklar, sex bilagor och fyra tillägg. Beslutet innehåller bestämmelser om tillämpningsområde, definitioner och säkerhetsskyddsklassificering (artiklarna 1–2), regler för säkerhetsskyddsklassificeringen, skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och hantering av säkerhetsrisker (artiklarna 3–5), genomförande av beslutet (artiklarna 6 och 14), personalsäkerhet, fysisk sä-

kerhet, administrativ säkerhet, informations-systemssäkerhet, industrisäkerhet (artiklarna 7–11), utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med tredjestater och internationella organisationer (artikel 12), överträdelse av säkerhetsbestämmelserna (artikel 13), säkerhetsorganisationen inom rådet och säkerhetskommittén (artiklarna 15–16) samt slutbestämmelser (artiklarna 17–18).

Bilagorna rör personalsäkerhet (bilaga I), fysisk säkerhet (bilaga II), hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter (bilaga III), skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som hanteras i kommunikations- och informationssystem (bilaga IV), industrisäkerhet (bilaga V) och utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med tredjestater och internationella organisationer (bilaga VI). Tilläggen för sin del innehåller definitioner (tillägg A), en tabell över likvärdigheten mellan säkerhetsskyddsklassificeringsnivåer (tillägg B), en förteckning över nationella säkerhetsmyndigheter (tillägg C) och en förteckning över förkortningar (tillägg D).

I samband med antagandet av rådets säkerhetsbestämmelser gav rådet, kommissionen och unionens utrikesförvaltning uttalanden som bifogades till rådets protokoll. Det första gemensamma uttalandet av rådet och kommissionen gällde samarbetet mellan dessa institutioner beträffande skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Enligt det andra gemensamma uttalandet av rådet och kommissionen vill institutionerna säkerställa att EU:s myndigheter, organ och byråer så långt det går tillämpar hanteringskrav på samma nivå för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Det tredje uttalandet av rådet gäller skyddet av EU:s säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i EU:s krishanteringsoperationer och i de särskilda representanternas arbete. Det fjärde uttalandet av rådet och kommissionen gäller godkännande av krypteringsprodukter. Det femte uttalandet gäller unionens utrikesförvaltning.

3 Målsättning

Syftet med avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade upp-

gifter som utbyts i Europeiska unionens intresse (det mellanstatliga avtalet) är att ålägga medlemsstaterna att följa rådets säkerhetsbestämmelser. Avtalet förutsätter att parterna vidtar alla lämpliga åtgärder i enlighet med sina respektive nationella lagar och andra författningar för att säkerställa att den säkerhetsnivå som ges säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som omfattas av avtalet är likvärdig med den som ges enligt rådets nya säkerhetsbestämmelser.

Därmed är det avtalets målsättning att skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och av uppgifter som EU har mottagit från tredjeländer på detta sätt ska bli bättre i medlemsstaterna.

En vidare målsättning är att upprätta ett system för skydd av nationella säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i EU:s intresse när medlemsstaterna inte sammellan har ingått bilaterala informationssäkerhetsavtal.

Ambitionen är att avtalet ska utgöra en enhetlig och heltäckande allmän ram för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inom EU.

Avtalet i sig innehåller inga bestämmelser om säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter, utan de bestämmelserna står att finna i rådets säkerhetsbestämmelser. Inblandning i medlemsstaternas nationella lagar och förordningar om skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter är inte meningen. Enligt artikel 3.2 i avtalet ska ingenting i det påverka parternas nationella lagar och andra författningar när det gäller allmänhetens tillgång till handlingar, skyddet för personuppgifter eller skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Syftet med propositionen är att inhämta riksdagens godkännande för avtalet. Propositionen innehåller också ett förslag till så kallad blankettlag med vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

4 Propositionens konsekvenser

Det inbördes samarbetet i EU förutsätter ett utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i unionens intresse, såväl medlemsstater emellan som mellan unionens institutio-

ner och medlemsstaterna. När det träder i kraft främjar avtalet säkerhetssamarbetet mellan medlemsstaterna i EU på många sätt.

Genom avtalet förbättras skyddet av nationella säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som Finland lämnar ut till EU eftersom avtalet ålägger alla medlemsstater att följa miniminivån i rådets säkerhetsbestämmelser.

Avtalet inverkar ändå inte direkt på skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i Finland. Rådets säkerhetsbestämmelser har nämligen ansetts som sådana för Finland bindande internationella förpliktelser som avses i lagen om internationell informationssäkerhet och som Finland ska följa. Därför tillämpas redan i nuläget lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet på säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter.

När avtalet träder i kraft får också sådana säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som Finland i EU:s intresse tar emot av en annan medlemsstat det skydd som ges av lagen om internationell informationssäkerhet under förutsättning att uppgifterna har försetts med en anteckning om att det mellanstatliga avtalet ska tillämpas. På så sätt kan Finland ta emot säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i EU:s intresse också från medlemsstater med vilka Finland inte har avtal om informationssäkerhet. i detta avseende omfattar lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet också sådana säkerhetsklassificerade uppgifter från andra medlemsstater som Finland tar emot utifrån det mellanstatliga avtalet. Utanför avtalets tillämpningsområde blir dock nationellt säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som mellan medlemsstaterna inte utbyts ”i EU:s intresse”.

Inom ramen för avtalet får medlemsstaterna erkänna andra medlemsstaters säkerhetsprövning av personal och säkerhetskontroll av anläggningar. Detta kan för sin del göra det lättare för finländska företag att delta i säkerhetsskyddsklassificerade projekt i andra EU-länder. Medlemsstaterna kan på begäran och i enlighet med nationella lagar och förordningar bistå varandra vid säkerhetsutredningar i samband med säkerhetsgodkännanden.

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Verkställandet av rådets säkerhetsbestämmelser som blir tillämpliga enligt avtalet får ekonomiska konsekvenser. Omfattningen kan uppskattas först när det har uppskattats om de informationssystem som används i Finland uppfyller säkerhetsbestämmelserna för informationssystem i rådets säkerhetsbestämmelser. Troligen behöver en del informationssystem modifieras. Det förutsätts i rådets säkerhetsbestämmelser att de elektroniska informationssystemens säkerhet ska förbättras särskilt avseende uppgifter som har säkerhetsskyddsklassificerats i kategorin ”EU begränsad tillgång”.

4.2 Konsekvenser för förvaltningen

Godkännandet av avtalet och ikraftträdandelagen som ingår i propositionen orsakar inte i sig några förpliktelser eller behov av ändringar inom förvaltningen. Rådets säkerhetsbestämmelser ställer emellertid vissa minimikrav som har administrativa konsekvenser särskilt i anknytning till elektronisk informationsförmedling och elektroniska informationssystem. Vidare bereder rådets säkerhetskommitté som bäst anvisningar och riktlinjer om hur säkerhetsbestämmelserna ska tillämpas.

5 Ärendets beredning

Beredningen av det mellanstatliga avtalet inleddes 2008 vid inofficiella förberedande möten i Stockholm, Nikosia och Paris. I de inofficiella förberedande mötena deltog från Finland representanter för utrikesministeriet och försvarsministeriet. Utifrån resultaten från dessa möten fortsattes beredningen i rådets säkerhetskommitté (CSC), där Finland företrädades av nationella säkerhetsmyndigheten och utsedda säkerhetsmyndigheter.

I början av beredningen handlade diskussionen om huruvida medlemsstaterna kan åläggas att följa minimikraven i rådets säkerhetsbestämmelser genom en gemenskapsrättsakt. Som möjlig rättsgrund för rättsakten föreslogs artikel 207 FEG (rådets arbetsordning och interna regler för handlingars of-

fentlighet), artikel 255 FEG (tillgång till handlingar), artikel 10 FEG (åtgärder för att uppfylla förpliktelse enligt fördraget), artikel 308 FEG (nödvändiga åtgärder) samt artiklarna 24 och 38 FEG (avtal i II och III pelaren med tredjeländer eller internationella organisationer). Ingen av dessa ansågs utgöra lämplig rättsgrund för ett instrument, med vilket medlemsstaterna åläggs följa minimi-kraven i säkerhetsbestämmelserna. Slutsatsen blev att det inte går att finna någon tillräcklig rättsgrund för en sådan lagstiftningsåtgärd av gemenskapen som också förpliktar medlemsstaterna. Därför bör man sträva efter att skapa säkerhetsordningen genom en överenskommelse.

I diskussionerna om instrumentets form stöddes ett mellanstatligt avtal av ett flertal. Finland föreslog att överenskommelsen ingås som ett avtal mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, eftersom avtalet är nära förbundet med rådets säkerhetsbestämmelser och vår tanke var att rådets beslut om nya säkerhetsbestämmelser kunde antas samtidigt som avtalet ingås.

Beredningen av säkerhetsbestämmelserna på arbetsgruppsnivå slutfördes i november 2009. På grund av motstånd från Grekland och Cypern kunde de emellertid inte godkännas och en kompromiss eftersträvades. Grekland och Cypern ansåg det problematiskt att lämna ut säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter till tredjeländer i sådana fall, där det inte föreligger ett avtal om informationssäkerhet mellan EU och det tredje landet.

Anticigruppen som förbereder arbetet i Coreper II finslipade avtalstexten den 13 oktober 2009 och beseglade avtalet den 16 mars 2011 när man uppnått politisk samsyn beträffande rådets säkerhetsbestämmelser. Företrädare för medlemsstaternas regeringar undertecknade avtalet den 25 maj 2011 i samband med Coreper.

Rådets beslut om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (2011/292/EU) antogs den 31 mars 2011 och beslutet trädde i kraft den 27 maj 2011, då det publicerades i EU:s officiella tidning (EUT 141, s. 17). Med rådets beslut (2011/292/EU) upphävdes och ersattes rådets beslut av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser (2001/264/EG).

Riksdagen har informerats om beredningen av det mellanstatliga avtalet med en E-skrivelse (E 69/2008 rd) och om rådets säkerhetsbestämmelser med en U-skrivelse (U 68/2008 rd).

Regeringens proposition om godkännande av avtalet har beretts vid utrikesministeriet. Propositionen sändes på remiss till justitieministeriet, finansministeriet, försvarsministeriet, kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket, skyddspolisen, huvudstaben och Näringslivets centralförbund (EK). Remissinstanserna ansåg det nödvändigt att avtalet godkänns och menade att det främjar EU-förvaltningens inre säkerhet. Remissyttrandena har beaktats i den slutliga bearbetningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Avtalets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 1. I avtalets 1 artikel definieras dess tillämpningsområde och syfte. Syftet med avtalet är att säkerställa att parterna skyddar säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som härrör från Europeiska unionens institutioner eller från organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen och som lämnas till eller utbyts med parterna (punkt a), härrör från parterna och lämnas till eller utbyts med Europeiska unionens institutioner eller organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen (punkt b), härrör från parterna i syfte att lämnas till eller utbyts mellan dem i Europeiska unionens intresse och på vilka det anges att de omfattas av detta avtal (punkt c) eller som erhållits av Europeiska unionens institutioner eller organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen från tredjestater eller internationella organisationer och lämnas till eller utbyts med parterna (punkt d).

Syftet med punkt c är att göra det möjligt att tillämpa avtalet när nationellt säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i unionens intresse lämnas ut från en medlemsstat till en annan och dessa stater inte har något inbördes avtal om skydd och utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. En förutsättning är då att det anges på de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifterna att de omfattas av avtalet.

Artikel 2. I avtalets 2 artikel definieras säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och säkerhetsskyddsklassificeringsnivåerna. Med säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter avses alla uppgifter och allt material i alla former vars obehöriga röjande i olika grad skulle kunna åsamka Europeiska unionens eller en eller flera av medlemsstaternas intressen olika grader av skada, och som placerats på en av följande EU säkerhetsskyddsklassificeringsnivåer eller motsvarande säkerhetsskyddsklassificeringsnivå enligt bilagan. Det finns fyra EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivåer: TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET, CON-

FIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, RESTREINT UE/EU RESTRICTED. I avtalsbilagan anges respektive medlemsstats nationella motsvarigheter till EU:s säkerhetsskyddsklassificeringsnivåer. I Finland motsvaras dessa av YTTERRST HEMMIG, HEMMIG, KONFIDENTIELL och BEGRÄNSAD TILLGÅNG.

Markeringen TRES SECRET UE/EU TOP SECRET ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra synnerligt men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen. Markeringen SECRET UE/EU SECRET ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra betydande men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen. Markeringen CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra ett inte obetydligt men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen. Markeringen RESTREINT UE/EU RESTRICTED ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra endast ringa men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters intressen. Motsvarande klassificeringsmarkeringar ingår i artikel 2 i rådets säkerhetsbestämmelser.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet definieras särskilt känsligt informationsmaterial, varmed avses sådana sekretessbelagda handlingar och material samt sådan information som kan fås ur dem samt sådana handlingar och material som producerats utifrån dessa handlingar och material samt denna information och som har säkerhetsskyddsklassificerats enligt en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet (2 § 1 mom. 2 punkten). Om säkerhetsskyddsklassificeringens motsvarigheter föreskrivs i 12 § i statsrådets förordning om informationssäkerheten inom statsförvaltningen (681/2010), nedan kallad informationssäkerhetsförordningen.

I 8 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om anteckning om säkerhetsklass. Särskilt känsligt informationsmaterial ska oberoende av vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller med stöd av den förses med en sådan anteckning om säkerhetsklass som anges i en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet och som anger vilka säkerhetskrav som ska iakttagas vid hanteringen av materialet.

Med informationssäkerhetsförordningen föreskrivs om möjligheten att göra en särskild anteckning om säkerhetsklassificeringen i handlingar som, om de obehörigen röjs, kan orsaka skada för försvaret, statens säkerhet, internationella relationer eller andra allmänna intressen på det sätt som avses i 24 § 1 mom. 2 och 7–10 punkten i offentlighetslagen (11 §). I 12 § i informationssäkerhetsförordningen föreskrivs om säkerhetsklassificeringens motsvarighet vid tillgodoseende av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerheten.

Artikel 3. I avtalets 3 artikel förutsätts att parterna ska vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med sina respektive nationella lagar och andra författningar för att säkerställa att den säkerhetsnivå som ges uppgifter som omfattas av avtalet är likvärdig med den som ges enligt säkerhetsbestämmelserna inom Europeiska unionens råd för säkerhetsskyddsklassificerade EU uppgifter. Artikel 3 ålägger parterna att följa minimikraven i rådets säkerhetsbestämmelser. Ingenting i avtalet ska påverka parternas nationella lagar och andra författningar när det gäller allmänhetens tillgång till handlingar, skyddet för personuppgifter eller skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Artikel 4. Artikel 4 i avtalet gäller skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Varje part ska säkerställa att uppgifter som lämnas enligt avtalet inte placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller deras säkerhetsskyddsklassificering stryks utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen (punkt a) och att de inte används för andra ändamål än dem som fastställts av upphovsmannen. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter får inte röjas för någon tredjestat eller internationell organisation

utan föregående medgivande från upphovsmannen och nödvändiga informationssäkerhetsavtal. Principen om upphovsmannens medgivande (originator consent) ska respekteras av alla parter i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser, nationella lagar och andra författningar.

Enligt 6 § 1 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet får särskilt känsligt informationsmaterial användas och lämnas ut endast för angivet ändamål, om inte den som bestämt materialets säkerhetsklass har samtyckt till något annat.

Artikel 5. Artikel 5 i avtalet gäller tillgången till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och säkerhetssamarbete. Varje part ska se till att tillgång till uppgifter beviljas enligt principen om behovenlig behörighet (need-to-know) (5.1). Parterna ska garantera att tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter endast beviljas personer som har genomgått lämplig säkerhetsprövning eller som på annat sätt i kraft av sina arbetsuppgifter vederbörligen bemyndigas i enlighet med nationella lagar och andra författningar (5.2). Kravet enligt 5.2 gäller endast uppgifter på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller högre eller motsvarande säkerhetsskyddsklassificering enligt bilagan. Varje part ska se till att alla personer som beviljats tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter erhåller information om sin skyldighet att skydda sådana uppgifter i enlighet med vederbörliga säkerhetsbestämmelser (5.3). På begäran ska parterna i enlighet med sina respektive nationella lagar och andra författningar lämna ömsesidigt bistånd i genomförandet av nödvändiga säkerhetsutredningar i samband med säkerhetsprövning (5.4). I enlighet med nationella lagar och andra författningar ska varje part se till att alla de enheter inom dess jurisdiktion som eventuellt kan erhålla eller generera säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter har genomgått lämplig säkerhetsprövning och kan ge ett ändamålsenligt skydd på lämplig säkerhetsnivå (5.5). Inom tillämpningsområdet för avtalet får varje part erkänna den säkerhetsprövning av personal och den säkerhetskontroll av anläggningar som gjorts av en annan part (5.6).

Enligt 6 § 3 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ska en myndighet som hanterar särskilt känsligt informationsmaterial se till att endast personer som behöver informationen för skötsel av sina uppgifter har tillgång till materialet. I lagens 11 § finns det en bestämmelse om säkerhetsutredningar enligt vad som förutsätts i internationella förpliktelser.

Artikel 6. Artikel 6 i avtalet gäller överlämning, utbyte och överföring av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Parterna ska säkerställa att de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som överlämnas, utbyts eller överförs hos eller mellan dem har vederbörligt skydd.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs i 9 § om hanteringskraven för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. I informationssäkerhetsförordningen föreskrivs i 18 § om förmedling av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Artikel 7. Artikel 7 i avtalet gäller informationssystemens säkerhet. Varje part ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för skydd av de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som behandlas, förvaras eller överlämnas i kommunikations- och informationssystem. Sådana åtgärder ska säkerställa de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifternas konfidentialitet, integritet, tillgänglighet och, där det är tillämpligt, oavvislighet och äkthet samt en lämplig nivå i fråga om ansvarsskyldighet och spårbarhet av handlande i samband med dessa uppgifter.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs i 9 § om hanteringskraven för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. I informationssäkerhetsförordningen föreskrivs i 19 § om överföring av en handling i datanätet.

Artikel 8. Enligt artikel 8 i avtalet ska parterna på begäran lämna relevanta uppgifter till varandra om sina respektive säkerhetsbestämmelser.

Artikel 9. Artikel 9 i avtalet gäller kränkningar av datasäkerheten. Parterna ska vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med sina respektive lagar och andra författningar för att undersöka fall där det är känt eller det finns rimliga skäl att misstänka att säkerhets-

skyddsklassificerade uppgifter som omfattas av avtalet har röjts eller gått förlorade. En part som upptäcker röjande eller förlust ska via lämpliga kanaler omedelbart informera upphovsmannen om det inträffade och därefter informera upphovsmannen om slutresultatet av undersökningen och om de korrigerande åtgärder som vidtagits för att förhindra en upprepning.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs i 19 § om utredning av och anmälan om förseelser och i 20 § finns det en straffbestämmelse om kränkningar av datasäkerheten.

Artikel 10. Artikel 10 i avtalet gäller avtalets förhållande till andra avtal. Avtalet ska inte påverka befintliga avtal eller överenskommelser om skydd eller utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som ingåtts av någon av parterna. Avtalet ska inte hindra parterna från att ingå andra avtal eller överenskommelser om skydd och utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som härrör från dem, under förutsättning att sådana avtal eller överenskommelser inte strider mot det här avtalet.

Artikel 11. Artikel 11 i avtalet gäller ändring av avtalet. Avtalet kan ändras på grundval av en skriftlig överenskommelse mellan parterna.

Artikel 12. Eventuella tvister mellan två eller flera parter rörande tolkningen eller tillämpningen av avtalet ska lösas genom samråd mellan berörda parter.

Artikel 13 och 14. Artiklarna 13 och 14 i avtalet innehåller de sedvanliga slutbestämmelserna. Parterna ska till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet av avtalet har slutförts. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på anmälan till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om att den sista parten slutfört de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd ska vara depositarie för avtalet, som ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Avtalet har upprättats på alla officiella språk i EU:s medlemsstater.

2 Lagförslag

1 §. Bestämmelsen i lagförslaget 1 § ska sätta i kraft de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Det redogörs närmare för dessa bestämmelser nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Det föreslås att lagen ska träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Enligt grundlagsutskottets utlåtande GrUU 49/2001 rd ingår enligt 93 § 2 mom. i grundlagen i statsrådets behörighet frågor som både till sitt innehåll och till sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor. Som frågor som kan jämföras med unionsfrågor har ansetts avtal och beslut som fattas med tanke på skötseln av Europeiska unionens uppgifter eller någon orsak som hänför sig till dem (GruU 49/2011 rd och GruU 5/2007 rd). Hur ett avtal innehållsmässigt hänför sig till unionen måste bedömas fall för fall, men åtminstone avtal som har ingåtts mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, kan i regel jämföras med unionsfrågor. I sådana fall utfärdas ikraftträdandeförordningen av statsrådet.

3 Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på anmälan till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om att den sista parten slutfört de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet. Slovakien, Frankrike, Estland, Litauen och Österrike har redan lämnat in en sådan anmälan till rådets generalsekreterare när regeringens proposition lämnas till riksdagen.

Lagen om ikraftträdande av avtalet avses träda i kraft samtidigt då avtalet träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Med stöd av 18 § 1 och 4 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om landskapsregeringen och under denna lydande myndigheter och inrättningar samt om förvaltningen i landskapets kommuner. I den lagstiftningskontroll av landskapslagarna

som avses i 19 § i självstyrelselagen har det ansetts att också dessa myndigheters ärenden som gäller handlingars offentlighet hör till landskapets lagstiftningsbehörighet då de hör till de ärenden som avses i 18 § 1 och 4 punkten i lagen. Enligt artikel 3.2 i avtalet ska ingenting i det påverka parternas nationella lagar och andra författningar när det gäller allmänhetens tillgång till handlingar, skyddet för personuppgifter eller skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Unionsinstitutionernas säkerhetsbestämmelser gäller förfaranden och regleringar som ska följas för att skydda EU:s säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Säkerhetsbestämmelserna handlar inte om regleringen av handlingars offentlighet, utan om grundläggande principer och minimikrav som ska säkerställa informationssäkerheten inom unionens område. Utifrån det som anförts inverkar avtalet inte på handlingars offentlighet på Åland, utan det reglerar hanteringskraven för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inom avtalets tillämpningsområde. Hanteringskraven hör inte till de frågor som enligt 18 § i självstyrelselagen hör till Ålands lagstiftningsbehörighet, och de har inte heller i den nämnda lagstiftningskontrollen ansetts höra till landskapets lagstiftningsbehörighet. Avtalet innehåller således inte bestämmelser som hör till Ålands lagstiftningsbehörighet och Ålands lagtings bifall till förordningen om ikraftträdande är således inte nödvändigt.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller är sådan att om den enligt grundlagen ska föreskrivas i lag eller om

*ter som utbyts i Europeiska unionens
intresse.*

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser
som hör till området för lagstiftningen över-

lämnas samtidigt följande lagförslag till riksdagen:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 25 maj 2011 mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, ingångna avtalet om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens in-

tesse gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 25 november 2011

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Fördragstext

**AVTAL
MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER,
FÖRSAMLADE I RÅDET,
OM SKYDD AV SÄKERHETSSKYDDSKLASSIFICERADE UPPGIFTER
SOM UTBYTS I EUROPEISKA UNIONENS INTRESSE**

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR INGÅTT DETTA AVTAL

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens medlemsstater (nedan kallade parterna) erkänner att heltäckande och verkningsfullt samråd och samarbete kan kräva utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter mellan parterna i Europeiska unionens intresse och mellan parterna och Europeiska unionens institutioner eller sådana organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen.
- (2) Parterna hyser en gemensam önskan att bidra till inrättandet av en konsekvent och övergripande allmän ram för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som härrör från parterna i Europeiska unionens intresse, vid Europeiska unionens institutioner, eller sådana organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen eller som erhållits från tredjestater eller internationella organisationer i detta sammanhang.
- (3) Parterna är medvetna om att tillgång till och utbyte av sådana säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter kräver lämpliga säkerhetsåtgärder för skydd av uppgifterna.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

Syftet med detta avtal är att säkerställa att parterna skyddar säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som

a) härrör från Europeiska unionens institutioner eller från organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen och som lämnas till eller utbyts med parterna,

b) härrör från parterna och lämnas till eller utbyts med Europeiska unionens institutioner eller organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen,

c) härrör från parterna i syfte att lämnas till eller utbyts mellan dem i Europeiska unionens intresse och på vilka det anges att de omfattas av detta avtal,

d) erhållits av Europeiska unionens institutioner eller organ, kontor eller byråer som inrättats av unionen från tredjestater eller internationella organisationer och lämnas till eller utbyts med parterna.

ARTIKEL 2

I detta avtal avses med säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter alla uppgifter och allt material i alla former vars obehöriga röjande i olika grad skulle kunna åsamka Europeiska unionens eller en eller flera av medlemsstaternas intressen olika grader av skada, och som placerats på en av följande EU säkerhetsskyddsklassificeringsnivåer eller motsva-

rande säkerhetsskyddsklassificeringsnivå enligt bilagan:

– TRES SECRET UE/EU TOP SECRET. Denna markering ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra synnerligt men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen.

– SECRET UE/EU SECRET. Denna markering ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra betydande men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen.

– CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL. Denna markering ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra ett inte obetydligt men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters väsentliga intressen.

– RESTREINT UE/EU RESTRICTED. Denna markering ska användas för uppgifter och material vars obehöriga röjande skulle kunna medföra endast ringa men för Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters intressen.

ARTIKEL 3

1. Parterna ska vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med sina respektive nationella lagar och andra författningar för att säkerställa att den säkerhetsnivå som ges säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som omfattas av detta avtal är likvärdig med den som ges enligt säkerhetsbestämmelserna inom Europeiska unionens råd för säkerhetsskyddsklassificerade EU uppgifter som har motsvarande säkerhetsskyddsklassificeringsnivå enligt bilagan.

2. Ingenting i detta avtal ska påverka parternas nationella lagar och andra författningar när det gäller allmänhetens tillgång till handlingar, skyddet för personuppgifter eller skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

3. Parterna ska till depositarien för detta avtal anmäla alla ändringar av säkerhetsskyddsklassificeringsnivåerna enligt bilagan. Artikel 11 ska inte tillämpas på sådana anmälningar.

ARTIKEL 4

1. Varje part ska säkerställa att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som lämnas eller utbyts enligt detta avtal

a) inte placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att uppgifterna förklaras inte längre vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen,

b) inte används för andra ändamål än dem som fastställts av upphovsmannen,

c) inte röjs för någon tredjestat eller internationell organisation utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen och att det föreligger ett lämpligt avtal eller en överenskommelse för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med den berörda tredjestaten eller internationella organisationen.

2. Principen om upphovsmannens medgivande ska respekteras av alla parter i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser, nationella lagar och andra författningar.

ARTIKEL 5

1. Varje part ska se till att tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter beviljas enligt principen om behovenlig behörighet.

2. Parterna ska garantera att tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller högre eller motsvarande säkerhetsskyddsklassificering enligt bilagan endast beviljas personer som har genomgått lämplig säkerhetsprövning eller som på annat sätt i kraft av sina arbetsuppgifter vederbörligen bemyndigas i enlighet med nationella lagar och andra författningar.

3. Varje part ska se till att alla personer som beviljats tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter erhåller information om sin skyldighet att skydda sådana uppgifter i enlighet med vederbörliga säkerhetsbestämmelser.

4. På begäran ska parterna i enlighet med sina respektive nationella lagar och andra författningar lämna ömsesidigt bistånd i ge-

nomförandet av nödvändiga säkerhetsutredningar i samband med säkerhetsprövning.

5. I enlighet med nationella lagar och andra författningar ska varje part se till att alla de enheter inom dess jurisdiktion som eventuellt kan erhålla eller generera säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter har genomgått lämplig säkerhetsprövning och kan ge ett ändamålsenligt skydd, i enlighet med artikel 3.1, på lämplig säkerhetsnivå.

6. Inom tillämpningsområdet för detta avtal får varje part erkänna den säkerhetsprövning av personal och den säkerhetskontroll av anläggningar som gjorts av en annan part.

ARTIKEL 6

Parterna ska säkerställa att alla de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som omfattas av detta avtal och som överlämnas, utbyts eller överförs hos eller mellan dem har vederbörligt skydd i enlighet med artikel 3.1.

ARTIKEL 7

Varje part ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för skydd, i enlighet med artikel 3.1, av de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som behandlas, förvaras eller överlämnas i kommunikations- och informationssystem. Sådana åtgärder ska säkerställa de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifternas konfidentialitet, integritet, tillgänglighet och, där det är tillämpligt, oavvislighet och äkthet samt en lämplig nivå i fråga om ansvarsskyldighet och spårbarhet av handlande i samband med dessa uppgifter.

ARTIKEL 8

Parterna ska på begäran lämna relevanta uppgifter till varandra om sina respektive säkerhetsbestämmelser.

ARTIKEL 9

1. Parterna ska vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med sina respektive lagar och andra författningar för att undersöka fall där det är känt eller det finns rimliga skäl att misstänka att säkerhetsskyddsklassificerade

uppgifter som omfattas av detta avtal har röjts eller gått förlorade.

2. En part som upptäcker röjande eller förlust ska via lämpliga kanaler omedelbart informera upphovsmannen om det inträffade och därefter informera upphovsmannen om slutresultatet av undersökningen och om de korrigerande åtgärder som vidtagits för att förhindra en upprepning. Andra lämpliga parter får på begäran tillhandahålla utredningshjälp.

ARTIKEL 10

1. Detta avtal ska inte påverka befintliga avtal eller överenskommelser om skydd eller utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som ingåtts av någon av parterna.

2. Detta avtal ska inte hindra parterna från att ingå andra avtal eller överenskommelser om skydd och utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som härrör från dem, under förutsättning att sådana avtal eller överenskommelser inte strider mot det här avtalet.

ARTIKEL 11

Detta avtal kan ändras på grundval av en skriftlig överenskommelse mellan parterna. Ändringar träder i kraft efter anmälan i enlighet med artikel 13.2.

ARTIKEL 12

Eventuella tvister mellan två eller flera parter rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal ska lösas genom samråd mellan berörda parter.

ARTIKEL 13

1. Parterna ska till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet av detta avtal har slutförts.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på anmälan till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om att den sista parten slutfört de interna förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet.

3. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd ska vara depositarie för detta avtal, som ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

ARTIKEL 14

Detta avtal är upprättat i ett enda original på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska,

lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla tjugotre texter är lika giltiga.

TILL BEVIS HÄRPÅ har de undertecknade företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, undertecknat detta avtal.

Bilaga

Likvärdighet mellan säkerhetsskyddsklassificeringsnivåer

EU	TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET	SECRET UE/ EU SECRET	CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL	RESTREINT UE/ EU RESTRICTED
Belgien	Très Secret (Loi 11.12.1998) Zeer Geheim (Wet 11.12.1998)	Secret (Loi 11.12.1998) Geheim (Wet 11.12.1998)	Confidentiel (Loi 11.12.1998) Vertrouwelijk (Wet 11.12.1998)	<i>se fotnot¹ nedan</i>
Bulgarien	Строго секретно	Секретно	Поверително	За служебно ползване
Tjeckien	Přísně tajné	Tajné	Důvěrné	Vyhrazené
Danmark	Yderst hemmeligt	Hemmeligt	Fortroligt	Til tjenestebrug
Tyskland	STRENG GEHEIM	GEHEIM	VS ² – VERTRAULICH	VS – NUR FÜR DEN DIENSTGEBRAUCH
Estland	Täiesti salajane	Salajane	Konfidentsiaalne	Piiratud
Irland	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted
Grekland	Άκρως Απόρρητο Abr: ΑΑΠ	Απόρρητο Abr: ΑΠ	Εμπιστευτικό Abr: (ΕΜ)	Περιορισμένης Χρήσης Abr: (ΠΧ)
Spanien	SECRETO	RESERVADO	CONFIDENCIAL	DIFUSIÓN LIMITADA
Frankrike	Très Secret Défense	Secret Défense	Confidentiel Défense	<i>se fotnot³ nedan</i>
Italien	Segretissimo	Segreto	Riservatissimo	<i>Riservato</i>
Cypern	Άκρως Απόρρητο Abr: (ΑΑΠ)	Απόρρητο Abr: (ΑΠ)	Εμπιστευτικό Abr: (ΕΜ)	<i>Περιορισμένης Χρήσης Abr: (ΠΧ)</i>
Lettland	Sevišķi slepeni	Slepeni	Konfidenciāli	<i>Dienesta vajadzībām</i>
Litauen	Visiškai slaptai	Slaptai	Konfidencialiai	<i>Riboto naudojimo</i>
Luxemburg	Très Secret Lux	Secret Lux	Confidentiel Lux	<i>Restreint Lux</i>
Ungern	Szigorúan titkos!	Titkos!	Bizalmas!	<i>Korlátozott terjesztésű!</i>

¹ Diffusion Restreinte/Beperkte Verspreiding är inte en säkerhetsskyddsmarkering i Belgien. Belgien hanterar och skyddar uppgifter på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån RESTREINT UE/EU RESTRICTED på ett sätt som inte är mindre strängt än de normer och förfaranden som anges i säkerhetsbestämmelserna för Europeiska unionens råd.

² Germany: VS = Verschlusssache.

³ Frankrike använder inte säkerhetsskyddsklassificeringsnivå RESTREINT i sitt nationella system. Belgien hanterar och skyddar uppgifter på säkerhetsskyddsklassificeringsnivå RESTREINT UE/EU RESTRICTED på ett sätt som inte är mindre strängt än de normer och förfaranden som anges i säkerhetsbestämmelserna för Europeiska unionens råd.

EU	TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET	SECRET UE/ EU SECRET	CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL	RESTREINT UE/ EU RESTRICTED
Malta	L-Oghla Segretezza	Sigriet	Kunfidenzjali	<i>Ristrett</i>
Nederländerna	Stg. ZEER GEHEIM	Stg. GEHEIM	Stg. CONFIDENTIEEL	<i>Dep. VERTROUWELIJK</i>
Österrike	Streng Geheim	Geheim	Vertraulich	<i>Eingeschränkt</i>
Polen	Ścisłe Tajne	Tajne	Poufne	<i>Zastrzeżone</i>
Portugal	Muito Secreto	Secreto	Confidencial	<i>Reservado</i>
Rumänien	Strict secret de important ă deosebită	Strict secret	Secret	<i>Secret de serviciu</i>
Slovenien	Strogo tajno	Tajno	Zaupno	<i>Interno</i>
Slovakien	Prísne tajné	Tajné	Dôverné	<i>Vyhradené</i>
Finland	ERITTÄIN SALAINEN YTTERST HEMLIIG	SALAINEN HEMLIG	LUOTTAMUKSELLINEN KONFIDENTIELL	<i>KÄYTTÖ RAJOITETTU BEGRÄNSAD TILLGÅNG</i>
Sverige ⁴	HEMLIG/TOP SECRET HEMLIG AV SYNNERLIG BETY- DELSE FÖR RIKETS SÄKERHET	HEMLIG/SECRET HEMLIG	HEMLIG/ CONFIDENTIAL HEMLIG	<i>HEMLIG/RESTRICTED HEMLIG</i>
Förenade kungariket	Top Secret	Secret	Confidential	<i>Restricted</i>

⁴ Sverige: Säkerhetsskyddsmarkeringarna i övre raden används av försvarsmyndigheter och de i den undre raden av övriga myndigheter.